

[A. M. Hansen.]

i Religionsundervisningen. Men saa vil jeg nok spørge de ærede Medlemmer: Naar man kan slaa sig til Ro med, at i København kan Forældrenes Indflydelse træde i Stedet for Præstens, hvor bliver saa Alvoren i Kravet af, naar man for Landsbyskolens Vedkommende netop kræver Præsten, for at Garantien kan være til Stede? Er der nogen Mulighed for i Københavns Skoleordning efter denne Lov at faa gejstlige, præstelige Elementer ind i Tilsynet — og det indrømmer jeg, der er Mulighed for —, saa er der da langt, langt større Mulighed for, at Præsten kan blive valgt paa Landet, hvis han ellers egner sig dertil. Derfor er det en efter min Mening urimelig Bestemmelse, Venstre her har opretholdt Kravet om.

Jeg hilser med Glæde, at Præsten, naar dette Lovforslag er ophøjet til Lov, ikke mere er Formand for Skolekommissionen og ikke er født Medlem af denne, ud fra den Betragtning, jeg saa ofte har givet Udtryk for i Forhandlinger om dette Spørgsmaal i dette høje Ting, at en saadan Bestemmelse lægger Ansvarret dér, hvor Ansvarret bør være, nemlig hos Forældrene.

Talen om en Garanti for, at der er Forbindelse mellem Kirken og Skolen derigenem, at man har Præsten til at føre dette Tilsyn, anser jeg kun for et Slagord, der kan være brugeligt i den politiske Agitation, hvis man har Brug for det, men som ikke er sagligt begrundet, og derfor er det en af de faa Ting i Lovforslaget, som jeg maa vende mig stærkt imod.

Jeg hilser med Glæde, at det dog er lykkedes at bevare Forældreraadene ogsaa udenfor København, selv om de ikke bliver obligatoriske, og selv om jeg kunde have ønsket, at Adgangen til at oprette Forældreraad ved den enkelte Skole havde været lettere, end det ifølge Forslaget vil være. Men jeg tvivler ikke om, at det vil være muligt at faa oprettet Forældreraad omkring ved de fleste Skoler. Ganske vist skal der ved de allerfleste Landsbyskoler Halvdelen af de skoleføgende Børns Forældre til at begære et saadant Valg af Forældreraad afholdt. Lovforslagets § 10 begynder nok med: „Naar mindst en Trediedel“ — men da man for at komme ned paa en Trediedel af Forældrenes Antal kræver et Børneantal i Skolen, der ligger over 100, vil der for de fleste Landsbyskolers Vedkommende udkræves Halvdelen. Men jeg og mit Parti kan gaa med til dette, idet vi har den Tro, at der hurtigt vil vokse Krav frem ude omkring vore Landsbyskoler og ude omkring vore Skoler i det hele taget

om at faa dette Organ, Forældreraadet, som skal være Repræsentationen for den Kreds, der varetager den enkelte Skoles Interesse. Naar jeg tror, der vil blive dannet mange Forældreraad, er det, fordi Lovforslaget i §§ 10 og 11 giver dette Forældreraad vigtige Beføjelser, baade dette, at man er med til med lige Stemmeret med Skolekommissionen at indstille til Lærerembeder, som bliver ledige ved den paagældende Skole, og ogsaa dette, at man er medbestemmende ved Skoleundervisningens hele Ordning, ved Eksaminernes Afholdelse og ved baade Eksaminernes Ordning og Omfang. Disse vigtige Spørgsmaal lægges delvis i de nye Forældreraads Hænder, og bliver dette først kundbart for Forældrene, tror jeg sikkert, at Forældreraadene vil blive almindelige ude omkring ved vore Skoler, og dette vilde jeg hilse med Glæde.

Jeg havde hellere set den Bestemmelse gennemført, som stod i § 11 i det Forslag, der blev forelagt i Landstinget i Efteraaret, hvor der stod, at

„ved Aarsprøven skal hvert enkelt Barn prøves i Skrivning, Regning og skriftlig og mundtlig Dansk; hvorvidt og hvorledes der skal prøves i andre Fag, afgør Udvalget efter Samraad med Forældreraadet ved den paagældende Skole“, end Bestemmelsen i § 7, 8de Stykke, hvor der siges om Skolekommissionen, at „den berammer og leder Aarsprøverne og fastsætter disses Ordning og Omfang.“ Men jeg indrømmer, at dette sidste indeholder lige saa meget som det første, kun at det første tager mere haandfast paa Tingene og skiller Fagene ad. Men ogsaa her mener jeg, at Erfaringen hurtigt vil lære de paagældende Myndigheder, hvilken Bestemmelsesret de har paa dette Omraade, og jeg tillægger dette stor Betydning, da jeg vilde anse det for en lykkelig Ting, om man kunde blive fri for Eksamen, Overhøring i Religionsundervisning, i Kristendomskundskab, saa at man dog her i Danmark kunde komme helt bort fra alt Remseri og Udenadsterperi i dette Fag. Det er derfor en Bestemmelse, som jeg hilser med stor Glæde, og det er jo rigtigt, som den højtærede Minister sagde i Dag i sin Forelæggelsestale, at det, han ved Forelæggelsen i 1930 karakteriserede som det væsentligste, det, der var Kærnen i Forslaget, nemlig den udvidede Ret til Forældrene, er i meget væsentlig Grad bevaret i dette Forslag, og det maa jeg sige, at det har været min og mit Partis Synspunkt, som vi ogsaa har gjort gældende i Skoledebatterne gennem alle de mange Aar, der er gaaet, og vi kan der-